

[Industriministeren]

»Tilsynet kan for bestemte virksomheder undtage fra bestemmelserne i loven.«

I bemærkningerne står der, hvordan tilsynet har at opføre sig i denne forbindelse. Der står:

»På tilsvarende måde forudsættes, at tilsynet i henhold til den foreslåede bestemmelse dispenserer fra lovens bestemmelser for offentlige og koncessionerede virksomheder, i det omfang dette findes nødvendigt for at opnå omkostningsmæssig dækning.«

Man kan ikke få lov til at regne med en avance. Det regner vi normalt heller ikke med i offentlige virksomheder, hvad enten det er HT eller postvæsenet eller statsbanerne, og heller ingen kan vel drømme om, at vi er så heldige, at de får større indtægter end udgifter. Men der er ingen uklarhed med hensyn til dette forhold. Denne uklarhed kan hr. Rahbæk Møller heller ikke tilvejebringe, hvis han nærlæser det, jeg har sagt. Det er ganske klart, hvilke direktiver lovgivningsmagten giver både de private og de offentlige virksomheder.

Der blev under første sag på dagsordenen i dag rejst et spørgsmål af fru Lone Dybkjær vedrørende det forhold, at der ikke er nogen sanktioner over for de arbejdsgivere og over for de lønmodtagere, som indbyrdes overtræder lønstoppet ved, at man bliver enige om alligevel at udbetale lønstigninger. Sanktionen kunne naturligvis bestå af bøde såvel til arbejdsgiveren som til arbejdstageren. Den kunne også bestå i, at det offentlige inddrog det, man uberettiget og ulovligt havde ydet lønmodtagerne i lønstigninger. Det vil regeringen ikke foreslå. Regeringen ved af erfaring, at det ikke kan administreres, og vi mener også at vide, at det er og vil blive umuligt at gennemføre disse sanktioner, ikke mindst hos de lønmodtagere, som på den ene eller anden måde har skaffet sig en lønstigning.

Men jeg vil gerne tilføje, at disse eventuelle ulovlige lønstigninger ikke kan indregnes i priserne, og hvis der sker noget i retning af, at man foretager noget sådant, så er det ulovligt, og det vil blive straffet. Det har vi i tilsynet mulighed for at kontrollere.

Disse tre lovforslag er naturligvis ubehagelige for de involverede virksomheder, men ikke mere ubehagelige, end at de pågældende virksomheder kan leve med dem. Virksomhederne skal erindre regeringens indkomstpoli-

tiske foranstaltninger, som er baggrunden for, at regeringen har fundet det nødvendigt at bede folketinget om at gennemføre disse forslag.

Jeg kan her til sidst tilsige ministeriets og ministerens medvirken til en saglig udvalgsbehandling, og jeg takker i øvrigt udvalgets formand for den venlige velkomst.

Tove Lindbo Larsen (S):

Måske overhørte industriministeren mit spørgsmål, men i forbindelse med mine kommentarer til lovforslaget om stop for avancer spurgte jeg, hvad baggrunden var for, at man havde valgt året 1981 som sammenligningsår. Hvis ikke ministeren vil svare på det her, kan jeg da gentage mit spørgsmål i udvalget.

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren sagde, at der var et stort behov for udstedelse af fondsaktier, og at det derfor ikke var omfattet af lovforslaget. Jeg vil da godt spørge: hvori ligger dette kolossale behov? Hvorfor kan man ikke vente i 2 år?

Det, der nærmest kalder mig op, var ministerens bemærkning om, at bemærkningerne til lovforslaget, til lovtæksten, har samme lovskraft som selve lovtæksten. Det er ubestrideligt, det har jeg sandelig heller ikke anfægtet. Det, jeg har sagt, er, at hvis man går hen og anskaffer sig loven, så vil man i almindelighed ikke få bemærkningerne med. Det er givetvis rigtigt, at de forskellige organisationer vil anskaffe sig såvel lovtækt som bemærkninger, men en lille købmand, der gerne vil være lovlydig, og som går hen og køber loven, han får ikke bemærkningerne, og han får ikke ifølge denne lov at vide, hvordan han skal forholde sig.

Jeg vil godt føje til, at det er rigtigt, at sagsbehandlingen har betydning – det er blevet sagt her – f.eks. for fortolkning af loven. Det er også nødvendigt for den lille købmand eller den lille fabrikant at anskaffe sig ikke alene loven med dens bemærkninger, men også ministerens bemærkninger her. Her tænker jeg på ministerens bemærkninger om lønstigninger, der kan indregnes i priserne. Der står helt udtrykkeligt i lovforslagets § 1, stk. 2, at ved bruttoavance forstås forskellen mellem salgspris og direkte udgifter til råvarer, hjælpemateriale, emballage samt direkte arbejds løn. Det vil sige, at direkte arbejds løn